

и постояненъ чинъ всякога. Ето, чяда мои, какъ ны е научилъ Богъ, какво и наши-ты дѣла трѣбва да ся наряддять по мѣдры законы, ако искаме да живѣемъ въ миръ и благополучіе. И пакъ ви казвамъ, благополучни сме, че имаме законы и правителство, което бди надъ испълненіе-то имъ.

Тука старецъ-тъ съврѣши рѣчь-тѣ си, и съ глѣбоко млъчяніе на всички-ты лица-та бяхъ обрънѣты къмъ яснѣ-тѣ мѣсячинѣ, на кождо кръгъ-тъ пълнѣ свѣташе на небо-то. Весели чювствованія одушевлявахъ сръдца-та на Теофила и Андреа, като ѣ глѣдаха и млъчяхъ. Найпослѣ си хванѣхъ единъ другому рѣкѣ, казахъ си: прощавайте, и отыдохъ си съ дѣца-та.

